

[Glensgård]

indefrosne dyrtidsportioner. Men nu beslutter hr. Aage Andersen, at min ret til at forvalte mine egne penge skal forvaltes af socialdemokraterne – Vor Herre til hest, som de sagde på landet.

Det ville være en ulykke for det danske samfund, om 15 socialdemokrater og – med den nuværende regering – 6 socialdemokrater udpeget af finansministeren, om 21 socialdemokrater skulle forvalte de indefrosne dyrtidsportioner. Men det er klart, at hr. Aage Andersen og de andre straks ser, at her er muligheden for at få fingrene i nogle penge, som egentlig ikke er deres. Men så står vi med en styring.

Jeg vil godt se dansk erhvervsliv blive styret af disse 21, hvoraf de 15 under alle omstændigheder er socialdemokrater. Man står pludselig med en kapitalkoncentration og en kapital, som kan styres og styres ind i de virksomheder, som passer socialdemokratiet bedst. Vi kan nu forvente, at vi får flere virksomheder med socialdemokratisk ledelse.

Jeg lever i en by, Horsens, hvor vi har et par virksomheder, som er styret af socialdemokrater. Jeg skal medgive, at der er mange mennesker ansat der, men det skal også tilføjes, at eksempelvis den ene virksomhed, som er en kooperativ virksomhed, inden for de sidste 5 år har gennemført to betalingsstandsninger, hvor man den ene gang har indgået forlig med kreditorerne, så vidt jeg husker på 25 pct., og den anden gang på 50 pct.

Nu skal vi altså have sådanne virksomheder understøttet af bl. a. mine indefrosne dyrtidsportioner. Jeg føler det ikke særlig betryggende, bl. a. fordi jeg ved, at virksomheder som den, jeg har omtalt her, fortsat giver underskud. Det er jo ikke kun sådan, at man har presset ordninger igennem over for kreditorer. Nej, alle de mennesker, som på grund af deres arbejde er tvunget til at være i en fagforening, har sandelig også bidraget med store midler, som er indskudt i den pågældende kooperative virksomhed. Det er klart, og det ved socialdemokraterne også godt, at det er begrænset, hvor mange midler fagbevægelsen er i stand til at pumpe ind i erhvervslivet.

Og så kommer man altså og stjæler dispositionsretten over en lang række menneskers indefrosne dyrtidsportioner. Det finder vi helt urimeligt, men det er jo klar centralistisk

styring, der er lagt op til, og det er selvfølgelig klar socialdemokratisk politik.

Jeg finder det meget beskæmmende, at regeringen fuldstændig ser bort fra den lov, som dog trods alt er vedtaget i folketinget så sent som i juni måned 1977, nemlig loven om indbetaling fra staten til ATP af visse dyrtidsportioner. Den fortæller jo ganske klart, at hvis bestyrelsen i ATP ikke kan blive enig, så kan man ikke ad den vej med rette fra regeringens side lægge op til, at der skal være en anden formidling af pengene, end der er lagt op til i loven. Jeg må give Arbejdsgiverforeningen ret i, at lovens § 5 fortæller ganske klart, hvorledes pengene skal forvaltes. Men det ser socialdemokraterne altså stort på, og det gør de naturligvis, fordi vi nu har fået denne pakke forelagt, som jo er klart socialdemokratisk, som jeg sagde forleden dag.

Vi tror, det er en helt forkert ting, at socialdemokratiet i denne alvorlige økonomiske krisesituation for landet forsøger at gennemføre et sådant socialdemokratisk forslag. Vi advarer imod det, og det skal være mine afsluttende bemærkninger. Vi advarer mod den centrale fond, som socialdemokratiet på denne måde opbygger. Vi kender alle sammen godt socialdemokrater. De er såmænd tilfredse, hvis bare de kommer i gang, og med denne fond har vi fået starten på den centrale fond til ØD. Det næste, der sker – jeg kan godt se, at arbejdsministeren ryster på hovedet, men jeg kender ham åbenbart bedre, end han kender sig selv – er, at socialdemokratiet lægger op til, at nu fik vi begyndelsen igen, og så, kære venner, skal vi nok piske jer til at acceptere en central fond direkte bygget ind i økonomisk demokrati.

Fremskridtspartiet siger nej, og jeg kan godt sige til arbejdsministeren, at for vores skyld er der ikke grund til at foretage mere udvalgsarbejde omkring denne lovgivning. Den er klart og tydeligt centralistisk, og det er naturligvis også det, som socialdemokratiet lægger op til. Vi er altså klar til at lade den gå direkte til anden og tredje behandling, fordi vi også er klar over, at der i dette folketing dog trods alt endnu er et flertal af fornuftsbetonede folk, som godt kan se, at dansk erhvervsliv ikke skal styres af 15 socialdemokrater plus 6 udpeget af finansministeren.